

Dziś ostatni już raz omawiamy rozmaite seksualne mity związane z niepełnosprawnością. Kończymy z analizą błędnie panujących stereotypów i zaczniemy zagłębiać się w inne rejony seksu. Ale na razie ? zapraszam do lektury ostatniej części dotyczącej mitów.

Mit: Ludzie żyjący z niepełnosprawnością nie potrzebują edukacji seksualnej

Jak już wcześniej wykazaliśmy, społeczeństwo traktuje osoby niepełnosprawne (niezależnie od schorzenia), jako osoby całkowicie aseksualne, nie zainteresowane seksem i nie mogące go uprawiać. Na głupiej, beznadziejnej zasadzie ?bo tak i już!?. W związku z tymi właśnie poglądami rośnie przeświadczenie, że osób niepełnosprawnych nie należy uświadamiać i edukować seksualnie. Po co? Skoro im seks niepotrzebny to i edukacja do niczego się nie przyda. I odmawia się tego niepełnosprawnym, nawet w tak podstawowym stopniu wiedzy, jaki uzyskują inne osoby.

Powszechnie bowiem (i zarazem cholernie błędnie!) uważa się, że jeśli osoby niepełnosprawne ?dowiedzą się? o seksie, to automatycznie staną się nieodpowiedzialnymi ?maszynkami do pieprzenia?. A w zaściankowym i stereotypowym myśleniu tych niby ?normalnych? osób jawi się od razu obrazek wysypu potomstwa osób niepełnosprawnych. Bo nieodpowiedzialni, bo nie będą umieli się zabezpieczyć, bo nie wiedzą co robią itd. itp. I jakoś tak nie trafia do nikogo, że bardzo często o wiele mniej odpowiedzialni są młodzi, zdrowi, piękni, co to się ?wyszumieć muszą?, ale tutaj mamy do czynienia niestety z irracjonalnym lękiem przed tym, że ?chorzy? będą się rozmnażać. Tym samym zaś ? przybędzie kolejnych osób, którymi trzeba się będzie opiekować, zajmować, które również mogą w przyszłości okazać się nieodpowiedzialne... itd. itp. - wiecie sami, jak koło myślenia paranoicznego może samo się nakręcać.

Jeżeli już natomiast wprowadza się gdzieś edukację seksualną dla niepełnosprawnych (nie mówię tutaj o naszym kraju, bo u nas to totalny zaścianek i zwykłą rozmowa o seksie jest nie do pomyślenia, a co dopiero dyskusja na ten temat z niepełnosprawnymi!), to odbywa się ona szablonoowo, sucho, również stereotypowo. Jeżeli masz uraz kręgosłupa na wysokości takiego, a nie innego kręgu, to możesz oczekiwać seksualności opartej na takim modelu. Jeżeli masz takie schorzenie, to wówczas tylko tak, a nie inaczej możesz się kochać. Krótkie, schematyczne instrukcje, niczym do robota kuchennego, odmawiające ludziom jakiejkolwiek inwencji, możliwości eksperymentowania, czy uzyskiwania satysfakcji seksualnej innymi drogami.

Seksualne mity cz. 6

Dodany przez Zadra
niedziela, 28 lipca 2013 17:39 -

Swoją drogą paranoja! Możesz mieć seks oparty na takim, a nie innym modelu ze względu na swoje schorzenie, bo tak to wymyślili sobie zdrowi ludzie, uważający się za ekspertów od Twojego ciała, chociaż w życiu nie widzieli Cię na oczy. Ale wiedzą oni lepiej co możesz, a czego nie. I uznają, że inaczej być nie może. A przecież właśnie to jest najciekawsze, by odkrywać w sobie nowe metody zaspokojenia seksualnego. I na przekór wszystkim, którzy myśląc stereotypami, odmawiają radości eksperymentowania osobom niepełnosprawnym!

Czyż nie? :)

Rafał ?Zadra? Wieliczko

P.S. Tekst powyższy tworzony pod wpływem lektury książki ?*Pełnosprawni! Uniwersalny przewodnik po seksie* ?, Miriam Kaufman, Cory Silverberg, Fran Odette, Wyd. Czarna Owca, Warszawa 2013.